

[Industriministeren]

Spørgsmålet om rabatydelser og kontobetingelser inden for olie- og benzinhandelen undersøges fortsat af monopoltilsynet, der påregner i løbet af efteråret 1985 at fortsætte drøftelserne med de berørte selskaber vedrørende disse forhold.«

Spm. nr. S 1447

Til *industriministeren* (15/7 85) af:

Tove Lindbo Larsen S):

»Hvor lang overgangstid tillader ministeren for ligestilling af kontantkunder og kortkunder med hensyn til opnåelse af rabatter, f.eks. ved køb af benzin og dieselolie?«

Begrundelse

Ifølge loven om konto-, købe- og kredittkort er det lovstridigt at diskriminere kontantkunder, f.eks. ved at yde særlige rabatter alene til kortindehavere. Dette er tidligere bekræftet af ministeren via en udtalelse fra forbrugerombudsmanden som svar til spørgeren på et tidligere stillet spørgsmål. Der er ligeledes givet en overgangstid til at bringe forholdene i orden.

Ifølge oplysninger fra Danmarks Radios regionalradio i Åbenrå er diskrimination af kontantkunder endnu ikke ophørt, hvilket er helt urimeligt, og dette begrundet dette spørgsmål.

Svar (19/7 85):

Industriministeren (Stetter):

Efter lov om betalingskort m.v. påhviler det forbrugerombudsmanden at føre tilsyn med overholdelsen af lovens bestemmelser.

Spørgsmålet har været forelagt forbrugerombudsmanden til udtalelse.

Forbrugerombudsmanden har på baggrund af henvisningen til skrivelsen af 3. april 1985 fra forbrugerombudsmanden til Oliebranchens Fællesrepræsentation og en række benzinselskaber peget på, at han i den nævnte skrivelse gav udtryk for, at han finder, at de omhandlede typer af rabatordninger indebærer en overtrædelse af betalingskortlovens § 17. Forbrugerombudsmanden henstillede derfor til benzinselskaberne, at rabatordningerne indrettes således, at såvel de rabatberettigede kortindehavere som andre rabatberettigede kan opnå samme rabat,

hvad enten betaling erlægges kontant eller ved brug af betalingskort. Forbrugerombudsmanden tilføjede – med henblik på den praktiske gennemførelse af ordningerne – at betalingskort, jfr. betalingskortlovens § 19, stk. 1, ikke må kræves anvendt som middel til legitimation af rabatberettigelsen, når de rabatberettigede kortindehavere eller andre rabatberettigede ønsker at erhverve varer m.v. mod kontant betaling.

I tilknytning hertil har forbrugerombudsmanden oplyst, at i de tilfælde, hvor han er blevet opmærksom på, at der fortsat ydes rabat udelukkende til kortkunder, er der fra forbrugerombudsmandens kontor straks rettet henvendelse til de pågældende benzinselskaber. Forbrugerombudsmanden har anmodet selskaberne om skriftligt at bekræfte, at der ikke indgås nye rabataftaler, ligesom allerede eksisterende rabatordninger snarest muligt må indrettes således, at rabat ikke er gjort betinget af indehavelse og brug af betalingskort.

Spm. nr. S 1448

Til *forsvarsministeren* (15/7 85) af:

Knud Damgaard (S):

Kan ministeren bekræfte, at artiklen i Berlingske Søndag den 7. juli 1985 – et referat af et besøg på Karlskronaværftet i Sverige, hvoraf det fremgik, at man på værftet allerede var i gang med at bygge prototypen til de nye skibe i søværnet – er uden hold i virkeligheden?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles, fordi det i aftalen er fastlagt, at værftsplacering afhænger af det danske hovedværfts bestemmelse, og der på det tidspunkt ikke var – og formentlig heller ikke i dag er – udpeget dansk hovedværft.

Svar (25/7 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg kan hverken bekræfte eller afkræfte artiklen af Niels Erik Boesgaard i Berlingske Søndag den 7. juli 1985.

Det konkrete i sagen er, at der den 7. juli 1985 ikke var indgået kontrakt mellem søværnets materielkommando og det danske skibsværft, som skal være hovedleverandør